

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การวิเคราะห์ค่าทางกายภาพ

ก1. การวัดค่าแรงดึง

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดเนื้อสัมผัส ยี่ห้อ Texture Analyzer รุ่น TA-XT2i
2. หัววัด Tensile roller grip

วิธีการทดลอง

1. นำตัวอย่างชิ้นปลาหมึกที่ได้จากการแลกล้างเนื้อส่วนลำตัว ขนาด 1.5 x 10 x 0.2 เซนติเมตร วัดค่าแรงดึงโดยใช้ Tensile roller grip ดึงตัวอย่างด้วยความเร็ว 2 มิลลิเมตรต่อวินาที จนตัวอย่างขาดออกจากกัน รายงานผลเป็นค่าแรงดึง (Tensile force) หน่วยเป็น กรัม

ก2. การวัดค่าเนื้อสัมผัส (ดัดแปลงจาก Ueng and Chow, 1998)

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดเนื้อสัมผัส ยี่ห้อ Texture Analyzer รุ่น TA-XT2i
2. หัววัด Warner-Bratzler (WB)

วิธีการทดลอง

1. นำตัวอย่างชิ้นปลาหมึกขนาด 2 x 3 เซนติเมตร มาวัดค่าเนื้อสัมผัส โดยใช้ หัววัด Warner-Bratzler (WB) ความเร็ว 2 มิลลิเมตรต่อวินาที ตัดชิ้นตัวอย่างจากทางด้านนอกของลำตัว รายงานผลเป็นค่าแรงเฉือน (Shear force) หน่วยเป็น กรัม

ก3. การตรวจสอบการสูญเสียน้ำหนัก (Ueng and Chow, 1998)

อุปกรณ์

1. เครื่องชั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

วิธีการ

1. ชั่งน้ำหนักก่อนและหลังการแปรรูป (แช่สารละลายหรือแช่แข็ง)

การคำนวณ

$$\text{การสูญเสียน้ำหนัก (ร้อยละ)} = \frac{\text{ผลต่างของน้ำหนักก่อนและหลังการแปรรูป}}{\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนการแปรรูป}} \times 100$$

ก4. การตรวจสอบความสามารถในการช้อน้ำ (ดัดแปลงจาก Ng, 1978)

อุปกรณ์

1. กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 เส้นผ่าศูนย์กลาง 11 เซนติเมตร
2. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง
3. ดัมน้ำหนักมาตรฐาน ขนาด 5 กิโลกรัม
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการทดลอง

1. ตัดตัวอย่างเป็นชิ้นขนาด 1 x 10 เซนติเมตร ชั่งน้ำหนักตัวอย่าง (A1)
2. นำตัวอย่างมาวางบนกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 จำนวน 3 แผ่น
3. ปิดทับด้วยกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 จำนวน 2 แผ่น
4. กดทับด้วยดัมน้ำหนักขนาด 5 กิโลกรัม จับเวลา 5 นาที
5. นำชิ้นตัวอย่างออกจากกระดาษกรอง แล้วนำมาชั่งน้ำหนัก (A2)

การคำนวณ

$$\text{ความสามารถในการช้อน้ำ (ร้อยละ)} = \frac{(A1-A2)}{A1} \times 100$$

ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ค่าทางเคมี

ข1. การวิเคราะห์ปริมาณความชื้น (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. ตู้อบไฟฟ้า
2. ภาชนะหาคความชื้น (ฐานอลูมิเนียม พร้อมฝา)
3. โถดูดความชื้น
4. เครื่องชั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

วิธีการ

1. อบภาชนะสำหรับหาคความชื้นในตู้อบไฟฟ้า ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส นาน 2-3 ชั่วโมง นำออกจากตู้อบใส่ไว้ในโถดูดความชื้น หลังจากนั้นชั่งหาน้ำหนัก
2. ทำเช่นเดียวกับข้อที่ 1 จนได้ผลต่างของน้ำหนักที่ชั่งทั้ง 2 ครั้งติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม
3. ชั่งตัวอย่างให้ได้น้ำหนักแน่นอนอย่างละเอียด ประมาณ 1-2 กรัม ใส่ลงใน
4. ภาชนะหาคความชื้นซึ่งทราบน้ำหนักที่แน่นอนแล้ว
5. นำไปอบในตู้อบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส นาน 5-6 ชั่วโมง
6. นำออกจากตู้อบใส่ในโถดูดความชื้น หลังจากนั้นชั่งหาน้ำหนัก
7. อบซ้ำอีกครั้งละประมาณ 30 นาที และกระทำเช่นเดิมจนได้ผลต่างของ น้ำหนักที่ชั่งทั้งสองครั้งติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)} = 100 \times \frac{\text{ผลต่างของน้ำหนักตัวอย่างก่อนและหลังอบ}}$$

น้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ

ข2. การวิเคราะห์ปริมาณไขมัน (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ชุดสกัดไขมัน (Soxhlet apparatus) ประกอบด้วยขวดกลม สำหรับใส่

ตัวทำละลาย ซอกเลต (Soxhlet) เครื่องควบแน่น (Condenser) และเตาให้ความร้อน (Heating Mantle)

2. หลอดใส่ตัวอย่าง (Extraction thimble)
3. สำลี
4. ตู้อบไฟฟ้า
5. เครื่องชั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง
6. โถดูดความชื้น

สารเคมี

1. ปิโตรเลียม อีเทอร์ (ตัวทำละลาย)

วิธีการ

1. อบขวดกันกลมสำหรับหาปริมาณ ไขมัน ซึ่งมีขนาดความจุ 250 มิลลิลิตร ในตู้อบไฟฟ้า ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น และชั่งน้ำหนักตัวอย่างที่แน่นอน

2. ชั่งตัวอย่างบนกระดาษกรองที่ทราบน้ำหนัก ประมาณ 1-2 กรัม ห่อให้มิดชิด แล้วใส่ลงในหลอดสำหรับใส่ตัวอย่าง คลุมด้วยสำลีเพื่อให้ตัวทำละลายมีการกระจายอย่างสม่ำเสมอ

3. นำหลอดตัวอย่างใส่ลงในซอกเลต
4. เติมตัวทำละลายลงในขวดหาไขมันปริมาณ 150 มิลลิลิตร แล้ววางบนเตา
5. ประกอบอุปกรณ์ชุดสกัดไขมัน พร้อมทั้งเปิดน้ำหล่ออุปกรณ์ควบแน่นและ

เปิดสวิทซ์ให้ความร้อน

6. ทำการสกัดไขมันเป็นเวลา 14 ชั่วโมง โดยปรับความร้อนให้หยดของตัวทำละลายกลั่นตัวจากอุปกรณ์ควบแน่น ด้วยอัตรา 150 หยดต่อนาที

7. เมื่อครบ 14 ชั่วโมง นำหลอดใส่ตัวอย่างออกจากซอกเลต ทิ้งให้ตัวทำละลายไหลจากซอกเลตลงในขวดกันกลมจนหมด

8. ระเหยตัวทำละลายออกด้วยเครื่องระเหยระบบสูญญากาศ

9. นำขวดหาไขมันอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส จนแห้งใช้เวลาประมาณ 30 นาที ทิ้งให้เย็นในโถสุญญากาศ

10. ชั่งน้ำหนัก แล้วอบซ้ำนานครั้งละ 30 นาที จนกระทั่งผลต่างของน้ำหนักทั้ง 2 ครั้งติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)} = 100 \times \frac{\text{น้ำหนักไขมันหลังอบ}}{\text{น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น}}$$

ข3. การวิเคราะห์ปริมาณเถ้า (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. เตาเผา (Muffle furnace)
2. ถ้วยกระเบื้องเคลือบ (Porcelain crucible)
3. โถสุญญากาศ
4. เครื่องชั่งไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

วิธีการ

1. เตาถ้วยกระเบื้องเคลือบในเตาเผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เป็นเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ปิดสวิทช์เตาเผาแล้วรอประมาณ 30-45 นาที เพื่อให้อุณหภูมิภายในเตาเผาตกลงก่อน แล้วนำออกจากเตาเผาใส่ในโถสุญญากาศ ปล่อยให้เย็นจนถึงอุณหภูมิห้องแล้วชั่งน้ำหนัก

2. เตาซ้ำอีกครั้ง ครั้งละประมาณ 30 นาที และทำเช่นเดียวกับข้อที่ 1 จนได้ผลต่างของน้ำหนักทั้ง 2 ครั้ง ติดต่อกันไม่เกิน 1-3 มิลลิกรัม

3. ชั่งตัวอย่างให้ได้น้ำหนักแน่นอนประมาณ 2 กรัม ใส่ในถ้วยกระเบื้องเคลือบที่ทราบน้ำหนักแน่นอนแล้ว นำไปเผาในตู้ควันทนหมดควัน แล้วนำเข้าเตาเผาอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส และทำเช่นเดียวกับข้อ 1-2

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณเก่า (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักตัวอย่างหลังเผา} \times 100}{\text{น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น}}$$

ข4. การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน

อุปกรณ์

1. ขวดย่อยโปรตีน (Kjeldahl flask) ขนาด 250-300 มิลลิลิตร
2. ชุดกลั่น โปรตีน
3. ขวดปรับปริมาตร (Volumetric flask) ขนาด 100 มิลลิลิตร
4. ขวดรูปชมพู่ (Erlenmeyer flask) ขนาด 50 มิลลิลิตร
5. ปิเปต ขนาด 5 และ 10 มิลลิลิตร
6. บิวเรต ขนาด 25 มิลลิลิตร
7. กระจกทรง

สารเคมี

1. กรดซัลฟูริกเข้มข้น
2. สารเร่งปฏิกิริยา คอปเปอร์ซัลเฟต (Cu_2SO_4) 1 ส่วนต่อ โปแตสเซียมซัลเฟต (N_2SO_4) 9 ส่วน
3. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) เข้มข้นร้อยละ 40
4. กรดบอริกเข้มข้นร้อยละ 4
5. กรดไฮโดรคลอริก เข้มข้น 0.02 นอร์มอล
6. อินดิเคเตอร์เป็นสารผสมระหว่าง เมทิลเรด เมทิลีนบลูและ โบร โมครีซอลกรีน

วิธีการ

1. ชั่งตัวอย่างอาหารลงบนกระดาษกรองให้ได้น้ำหนักที่แน่นอนประมาณ 1-2 กรัม ห่อให้มีซิคลีใส่ลงในขวดย่อยโปรตีน
2. เติมสารเร่งปฏิกิริยา 5 กรัม และกรดซัลฟูริกเข้มข้น 15 มิลลิลิตร
3. นำไปย่อยในเครื่องย่อยโปรตีน ในตู้ดูดควันจนกระทั่งได้สารละลายใส
ปล่อยให้เย็น
4. เติมน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร ในหลอดย่อย วางหลอดในเครื่องกลั่น
5. เติม กรดบอริก 40 มิลลิลิตรลงในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร เติม อินดิเคเตอร์ นำไปกรองรับของเหลวที่ได้จากการกลั่น กลั่นจนสารละลายในขวดรูปชมพู่เปลี่ยนเป็นสีเขียว
6. นำสารที่ได้จากการกลั่นมาไตเตรทด้วย 0.1 N จนสารละลายเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีม่วง
7. ทำ blank ด้วยวิธีการเดียวกัน ตั้งแต่ข้อ 2-6

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณโปรตีน (ร้อยละ)} = \frac{(A - B) \times N \times 1.4007 \times 6.25}{W}$$

โดยที่ A = ปริมาตรกรดที่ใช้ไตเตรทกับตัวอย่าง (มิลลิลิตร)

B = ปริมาตรกรดที่ใช้ไตเตรทกับ blank (มิลลิลิตร)

N = ความเข้มข้นของกรด (นอร์มอล)

W = น้ำหนักตัวอย่างเริ่มต้น (กรัม)

1.4007 = น้ำหนักสมมูลของไนโตรเจน

6.25 = แฟกเตอร์

ข5. การวิเคราะห์ปริมาณโซเดียมคลอไรด์ (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. Hot plate
2. ตู้ดูดควัน
3. บิวเรต ขนาด 50 และ 20 มิลลิลิตร
4. ปิเปต ขนาด 5 และ 10 มิลลิลิตร
5. กระดาษกรอง Whatman No.1

สารเคมี

1. สารละลายซิลเวอร์ไนเตรท 0.1 นอร์มอล
2. สารละลายโพแทสเซียมโครโมไอโอดาต (KSCN) 0.1 นอร์มอล
3. กรดไนตริกเข้มข้น
4. 5 % Ferric alum indicator

วิธีการ

1. ชั่งตัวอย่างน้ำหนักแน่นอนในช่วง 1-2 กรัม ใส่ในขวดรูปชมพู่
2. เติมสารละลายซิลเวอร์ไนเตรท 0.1 นอร์มอล 10-20 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน
3. ต้มสารผสมในตู้ดูดควันประมาณ 10 นาที แล้วทิ้งให้เย็น
4. กรองสารละลายที่ได้ลงในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ได้ 100

มิลลิลิตร ด้วยน้ำกลั่น

5. เติมสารละลาย Ferric alum ลงไป 5 มิลลิลิตร แล้วไตเตรทด้วย 0.1 N KSCN

จนกระทั่งสารละลายเปลี่ยนจากสีเหลืองเป็นสีชมพูอ่อน

การคำนวณ

$$\text{เกลือ (\%)} = 5.8 \times \frac{[(\text{มล.} \times \text{N}) \text{AgNO}_3 - (\text{มล.} \times \text{N}) \text{KSCN}]}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง}}$$

น้ำหนักตัวอย่าง

ข6. การวิเคราะห์ปริมาณฟอสเฟต (AOAC, 1999)

อุปกรณ์

1. หลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร
2. โซโมจิโนเซอร์
3. อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ
4. เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์

สารเคมี

1. กรดไตรคลอโรอะซิติก (TCA) เข้มข้นร้อยละ 10
2. โซเดียมไฮดรอกไซด์ เข้มข้น 1 นอร์มอล
3. 1.5 % Ammonium molybdate เข้มข้นร้อยละ 1.5
4. ไฮคราซีนซัลเฟต เข้มข้นร้อยละ 1
5. สารละลายมาตรฐานโพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟตเข้มข้น

1000 $\mu\text{g P/ml}$

(Stock std. Solution)

Intermediate std. Solution 10 $\mu\text{g P/ml}$ Working std. Solution 10, 20, 30, 40 และ 50 $\mu\text{g P/ml}$

การสกัด

1. ชั่งตัวอย่างที่บดผสมแล้ว 10 กรัม
2. เติม 10 % TCA 20 มิลลิลิตร ไฮโมจิโนส่นาน 5 นาที
3. กรองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.1 ชะตะกอนด้วย 10 % TCA 10 มิลลิลิตร
4. ปรับพีเอชสารละลายที่กรองได้ด้วย โซเดียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มอล จนได้พีเอช 4.5-5
ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
5. บีบเปิดสารละลายในข้อที่ 4 ปริมาณ 1 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตร ขนาด 25 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ได้ด้วยน้ำกลั่น

วิธีการ

1. บีบเปิดสารที่สกัดได้ 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลอง เติมน้ำกลั่นอีก 9 มิลลิลิตร
2. เติม 1.5 % Ammonium molybdate 1 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน
3. จุ่มในน้ำเค็มนาน 10 นาที เติม 1 % ไฮคราซินซัลเฟต 2 มิลลิลิตรและผสมให้

เข้ากัน

4. จุ่มในน้ำเค็มนาน 20 นาที
5. ทำให้เย็นด้วยน้ำเย็น นาน 20 นาที
6. วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 830 nm
7. หาค่าการดูดกลืนแสงของ working std. solution เช่นเดียวกับตัวอย่างตั้งแต่ข้อ

ที่ 1-6 เพื่อหากราฟมาตรฐาน

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณฟอสเฟต (ppm as P)} = \frac{Cx \ 25 \ x \ 50}{Wx \ 1 \ x \ 1}$$

$$\text{หรือ ปริมาณฟอสเฟต (ppm as phosphorus pentoxide; P}_2\text{O}_5) = \frac{Cx25x50x71}{wx1x1x31}$$

C = ปริมาณฟอสเฟตจากกราฟมาตรฐาน

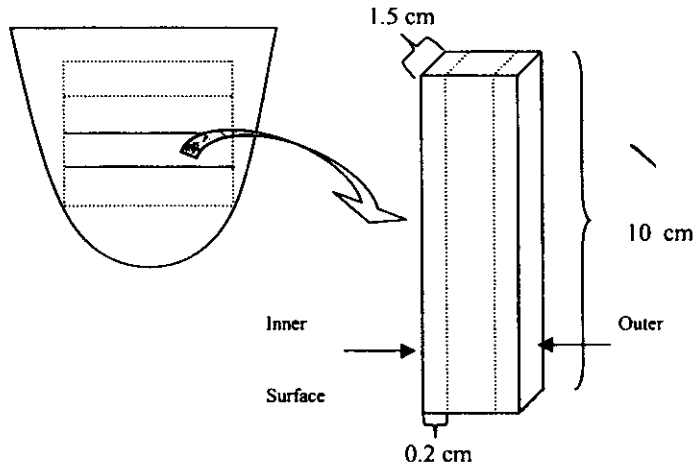
W = น้ำหนักตัวอย่าง

25/1 = dilution factor

71/31 = factor changing P to P_2O_5

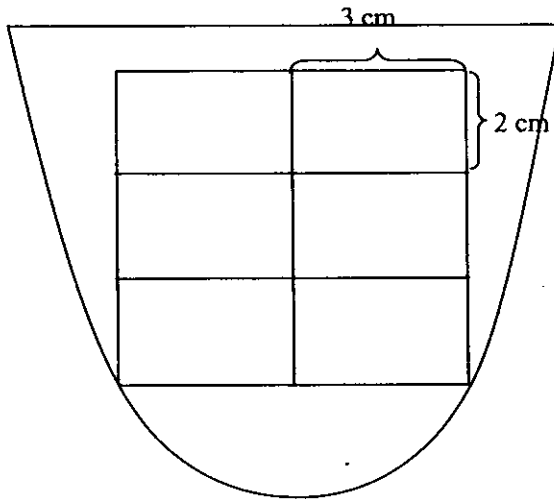
ภาคผนวก ค การเตรียมตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าทางกายภาพและค่าทางเคมี

ค1. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงดึง

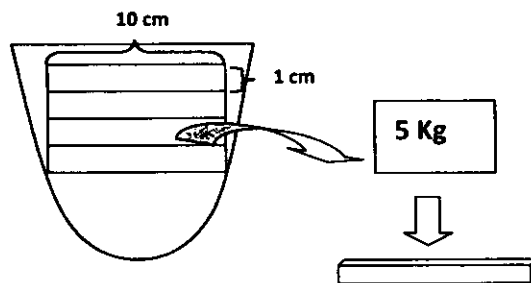
ภาพภาคผนวกที่ 1 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงดึง

ค2. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงเฉือน (ดัดแปลงจาก Ueng และ Chow, 1998)

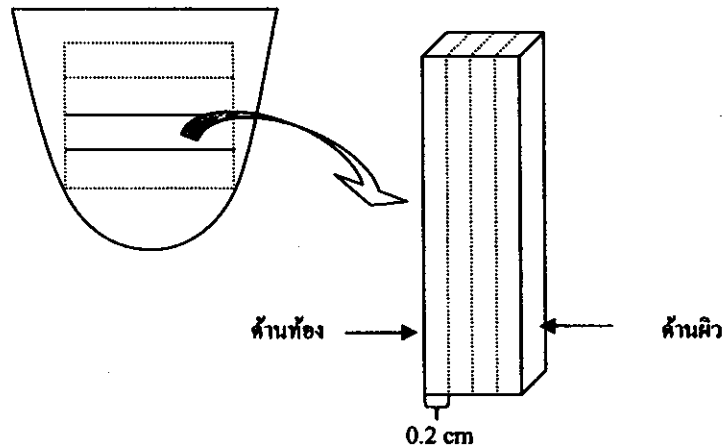
ภาพภาคผนวกที่ 2 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าแรงเฉือน

ค3. การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์การสูญเสียของเหลวด้วยแรงบีบอัด

ภาพภาคผนวกที่ 3 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการอุ้มน้ำ

ค4. การตัดตัวอย่างสำหรับวิเคราะห์ค่าความชื้น, ค่าเกลือและคอเลสเตอรอล

ภาพภาคผนวกที่ 4 การตัดตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ค่าความชื้น, ค่าเกลือและคอเลสเตอรอล

ภาคผนวก ง วิธีการเตรียมตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบโครงสร้างทางจุลภาคด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (ตัดแปลงจาก Palka และ Daun, 1999)

สารเคมี

1. 2.5 % กลูตาโรลดีไฮด์ (glutaraldehyde) ในสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ pH 7.2 โดยปริมาตรต่อปริมาตร
2. สารละลายเอธานอล ความเข้มข้นร้อยละ 25 50 70 90 และ 100 โดยปริมาตรต่อปริมาตร

วิธีการ

1. ตัดตัวอย่าง ขนาด กว้าง x ยาว x หนา เท่ากับ $0.5 \times 1.0 \times$ ความหนาของส่วนลำตัวปลาหมึก เช่นติเมตร แช่ชิ้นตัวอย่างในสารละลายกลูทาราลดีไฮด์ ให้สารละลายท่วมชิ้นตัวอย่าง นาน 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ล้างตัวอย่างด้วยน้ำกลั่นจนน้ำที่ล้าง ไม่มีสีเหลือง

2. ค้างน้ำออกจากตัวอย่างโดยการแช่ในสารละลายเอธานอล ที่ความเข้มข้น 25 50

70 90 และ 100 นานความเข้มข้นละ 1 ชั่วโมง

3. ตัดชิ้นตัวอย่างให้บาง (ตัดขณะที่ชิ้นเนื้อแช่อยู่ในสารละลายเอธานอล ความ

เข้มข้น ร้อยละ 100 (v/v))

BIB Key.....

การตรวจสอบตัวอย่างด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM JOEL JSM-5200) ใช้กำลังขยาย $\times 5,000$ เพื่อตรวจสอบตัวอย่างทั้งในแนวขวาง (transverse section) และแนวยาวของลำตัว (longitudinal section) working distance 15 mm. , 10 kv